

פרשת קרח

בפרשה שלנו קרח יוצא בטענות כלפי משה ואהרן על מנהיגותם, הטענה הבסיסית של קרח היא "כל העדה כולם קדושים ומדוע תתנשאו על קהל ה'". לכאורה טענתו של קרח הגיונית, הוא רוצה שיהיה שיוויון בעם ושכולם יהיו אותו דבר.

הטענה של קרח מובילה אותנו להבדל חשוב בין שני מושגים: מושג ה"אחדות" ומושג ה"אחידות", האחידות היא מחשבה שהכל אותו דבר, שאין הבדלים בין אנשים, חברה או תרבות ושכולם צריכים להיות זהים. אחדות היא תפיסה שאומרת שיש הבדלים בין אנשים ובין תרבויות, אך הבדלים אלו אינם אומרים שצריך להיות מאבק בין הקבוצות, אלא שעליהם לחיות בהרמוניה זה עם זה, תוך שהם משלימים זה את כוחותיו של זה.

טענתו של קרח "כל העדה כולם קדושים" מעידה שהוא היה בתפיסה של אחידות, שכולם צריכים להיות אותו דבר. לעומת זאת משה ואהרן מבינים שהתפיסה הנכונה היא של "אחדות" שבה יש בעם ישראל כהנים, לווים וישראלים, אך הם פועלים בהרמוניה זה עם זה ומשתפים פעולה למען המטרה המשותפת של קידום העם ותיקון העולם.

גם בחברה הישראלית כיום יש החושבים שכולם צריכים להיות אותו דבר, שכולם צריכים להיות זהים לתפיסת המחשבה וההתנהגות שלהם, וכך הם כופים על הזולת את תפיסתם. לעומת זאת ישנה תפיסה אחרת שאומרת שלכל קבוצה יש את היתרונות שלה, שעלינו לזהות את נקודת היתרון הטוב שבכל קבוצה ובכל חברה וללמוד לשתף פעולה אחד עם השני. עלינו ללמוד זה מזה מה חסר בנו וכיצד נוכל להשלים זה את זה. כאשר נפגשים באמת מגלים שישנו מכנה משותף גדול מאוד שבו ניתן לצעוד יחד ולהוסיף אור, מוסר, ישר ושלמות לחברה.

שבת שלום, יאיר שטראוס.

רב בית הספר משלב "קשת התקווה" באליקים

לתגובות: yairstr@gmail.com